

KOMUNIKACJA MIEJSKA	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-89
	Komunikacja miejska	9396-01
	Przystanki autobusowe, trolejbusowe i tramwajowe	Zamiast BN-67/9396-01
	Oznakowanie i wyposażenie	Grupa katalogowa 0528

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest oznakowanie i wyposażenie przystanków autobusowych, trolejbusowych i tramwajowych komunikacji miejskiej.

1.2. Zakres stosowania normy. Postanowienia normy w zakresie informacyjnych znaków drogowych: przystanek autobusowy, przystanek trolejbusowy, przystanek tramwajowy, obowiązują w odniesieniu do wszystkich przystanków zbiorowej komunikacji miejskiej i między-miastowej. Pozostałe postanowienia normy obowiązują w odniesieniu do wszystkich przystanków zbiorowej komunikacji miejskiej.

1.3. Określenia. Przystanek komunikacji miejskiej — miejsce na trasie komunikacyjnej, oznakowane i wyposażone we właściwy sposób, umożliwiające pasażerom dostęp do pojazdu komunikacji miejskiej.

1.4. Podział przystanków

1.4.1. W zależności od rodzaju przystanku rozróżnia się przystanki:

- autobusowe,
- trolejbusowe,
- tramwajowe.

1.4.2. W zależności od funkcji ruchowych rozróżnia się przystanki:

- pasażerskie,
- techniczne.

1.4.3. W zależności od obligatoryjności zatrzymywania się pojazdów komunikacji zbiorowej rozróżnia się przystanki:

— stałe, na których obowiązkowo zatrzymują się pojazdy miejskiej komunikacji zbiorowej wszystkich linii oznaczonych na słupku przystankowym,

— na żądanie, na których zatrzymują się pojazdy miejskiej komunikacji zbiorowej oznaczonych na słupku przystankowym tylko na znak dawany kierowcy przez pasażera lub osobę oczekującą na przystanku.

1.4.4. W zależności od ruchu pasażerów rozróżnia się przystanki:

- dla wysiadających i wsiadających,
- tylko dla wsiadających,
- tylko dla wysiadających.

1.4.5. W zależności od opłat za przejazd rozróżnia się przystanki:

- leżące wewnątrz jednej strefy opłat,
- rozdzielające strefy opłat.

1.4.6. W zależności od usytuowania na linii komunikacyjnej rozróżnia się przystanki:

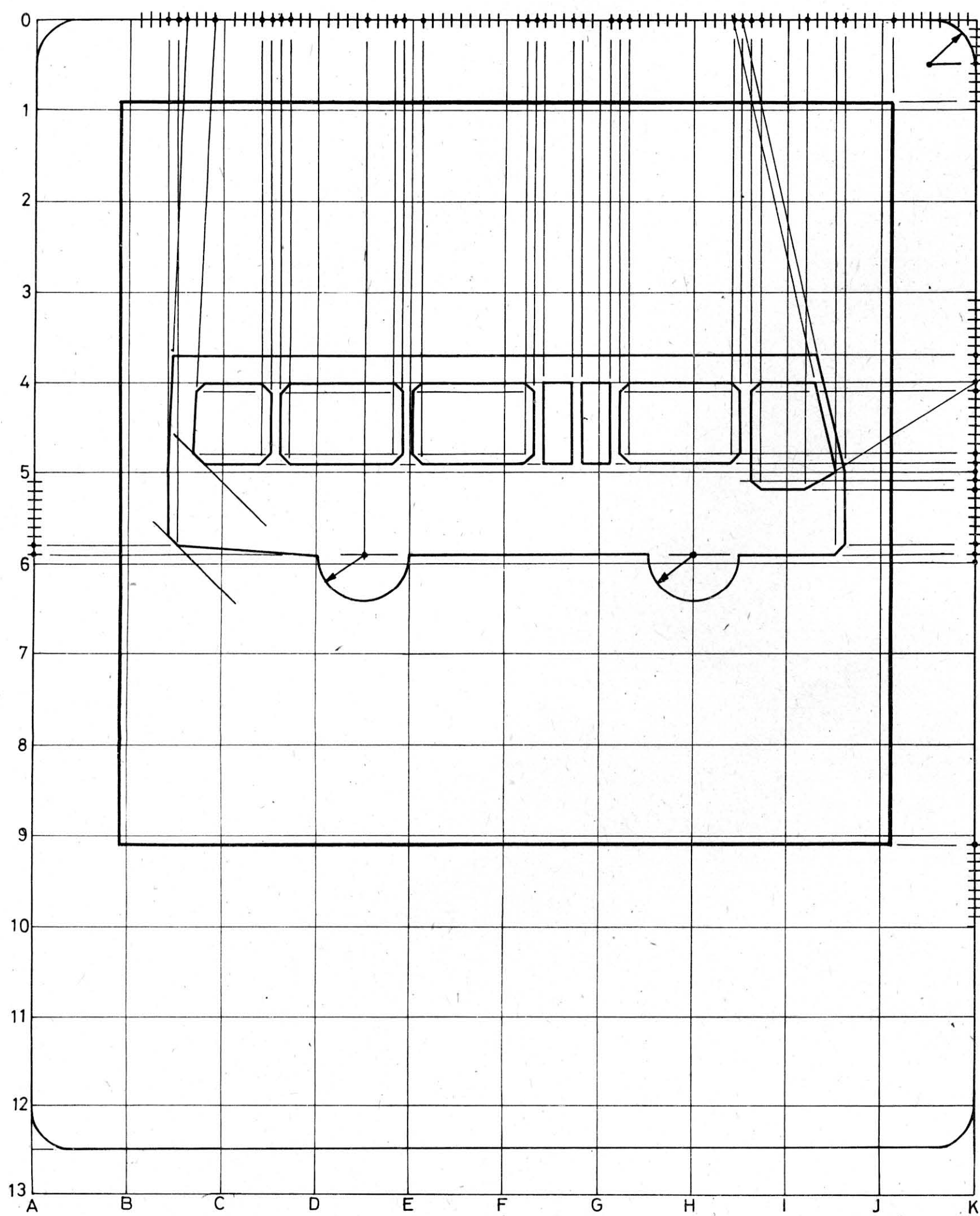
- krańcowe, usytuowane na końcu danej linii,
- przelotowe, usytuowane w różnych miejscach na trasie między krańcami danej linii.

2. OZNAKOWANIE PRZYSTANKU

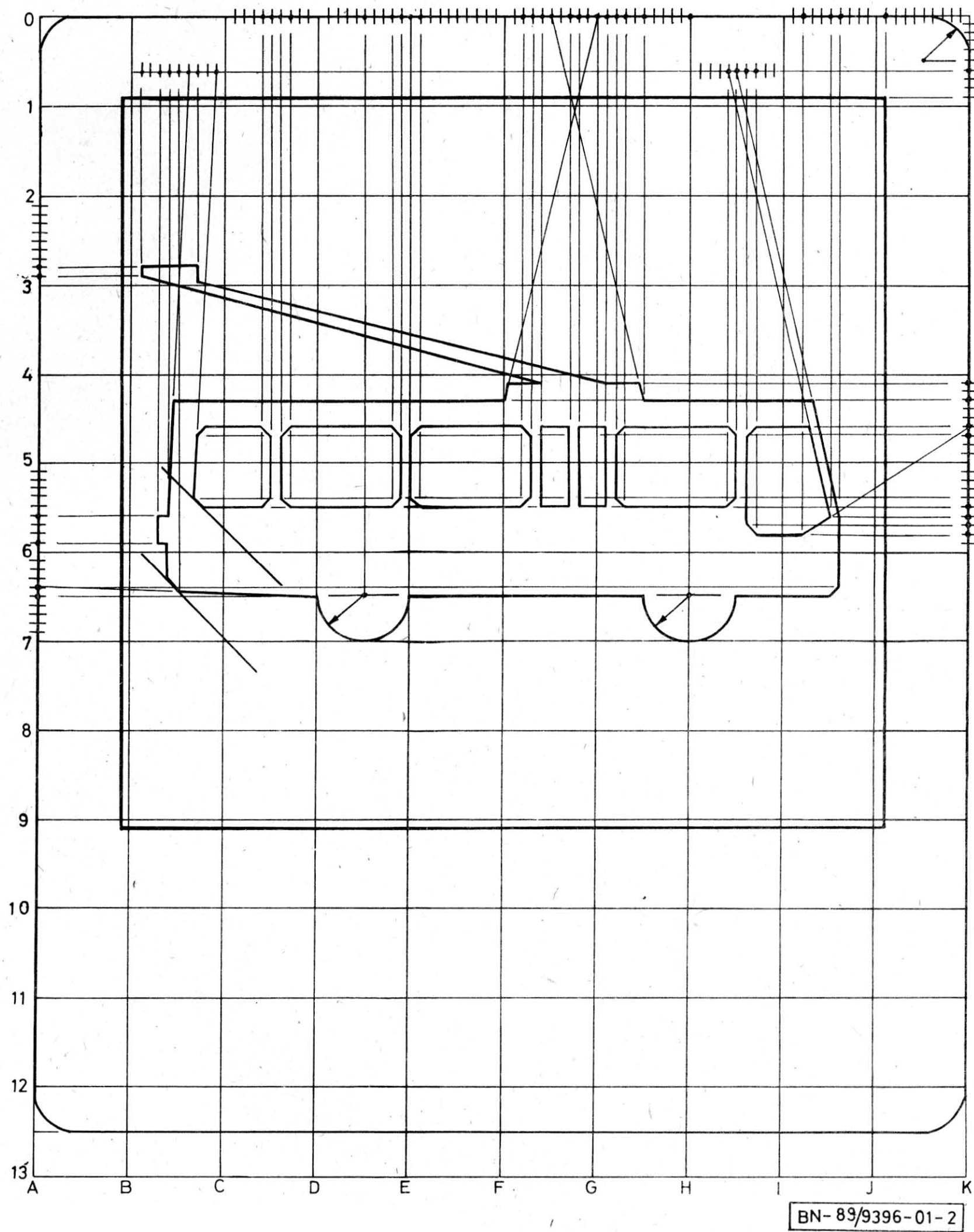
2.1. Elementy oznakowania przystanku stanowią:

- informacyjny znak drogowy przystanku autobusowego, trolejbusowego lub tramwajowego wg rys. 1, 2 lub 3,
- nazwa przystanku,
- symbole linii komunikacyjnych, których pojazdy zatrzymują się na tym przystanku.

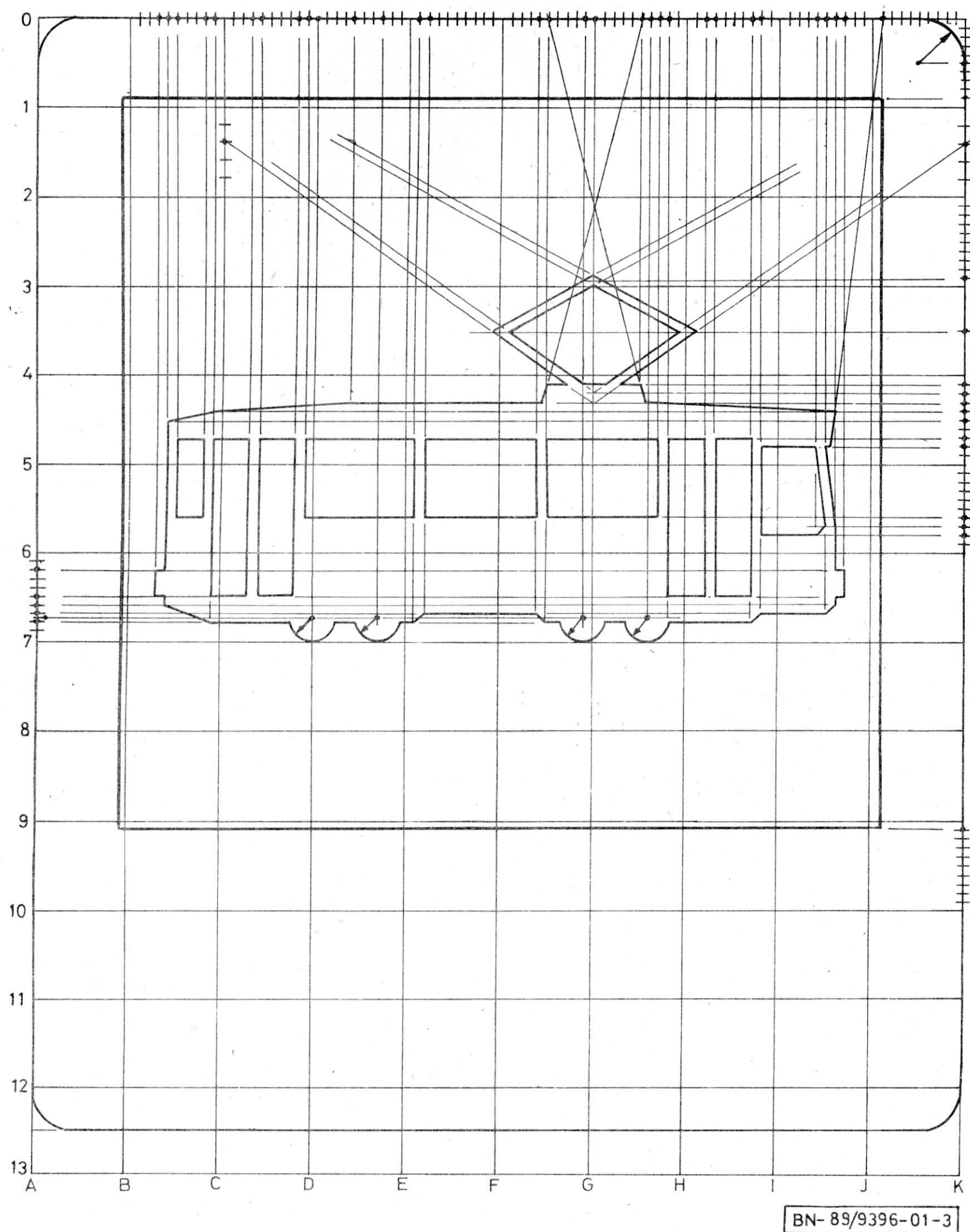
Zgłoszona przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej dnia 20 lutego 1989 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 października 1989 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 3/1989, poz. 6)

BN-89/9396-01-1

Rys. 2

Rys. 3

2.2. Informacyjny znak drogowy przystanku autobusowego, trolejbusowego i tramwajowego, zwany w dalszej treści normy znakiem, kolorystyką i rysunkiem powinien odpowiadać znakom informacyjnym D-15, D-16 lub D-17 w Rozporządzeniu Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych¹⁾ i stanowić informację o rodzaju pojazdów zatrzymujących się na tym przystanku.

Stosunek długości boków znaku powinien wynosić 20×25 , z tym że długość boku krótszego nie powinna być mniejsza niż 350 mm.

¹⁾ Patrz Informacje dodatkowe p. 3.

W dolnej części znaku, którą stanowi niebieskie pole, dopuszcza się umieszczanie informacji typu: nazwa lub symbol przewoźnika (lub przewoźników), napisy „NA ŻĄDANIE”, „TECHNICZNY”, „DLA WSIADAJĄCYCH”, „DLA WYSIADAJĄCYCH”, „GRANICA STREF OPŁAT” itp.

Kształt liter napisów umieszczonych na znaku powinien być taki, jak przewidziano w załączniku nr 2 Zarządzenia Ministrów Komunikacji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska i Spraw Wewnętrznych¹⁾.

W przypadku przystanku autobusowego wspólnego dla przewoźników komunikacji miejskiej i międzymiastowej zaleca się umieszczenie na dolnym nie-

bieskim polu znaku informacji o obu przewoźnikach, w postaci litery A oznaczającej przewoźnika miejskiego i odpowiedniego symbolu przewoźnika międzymiastowego. Przykład takiej tablicy podano na rys. 4.

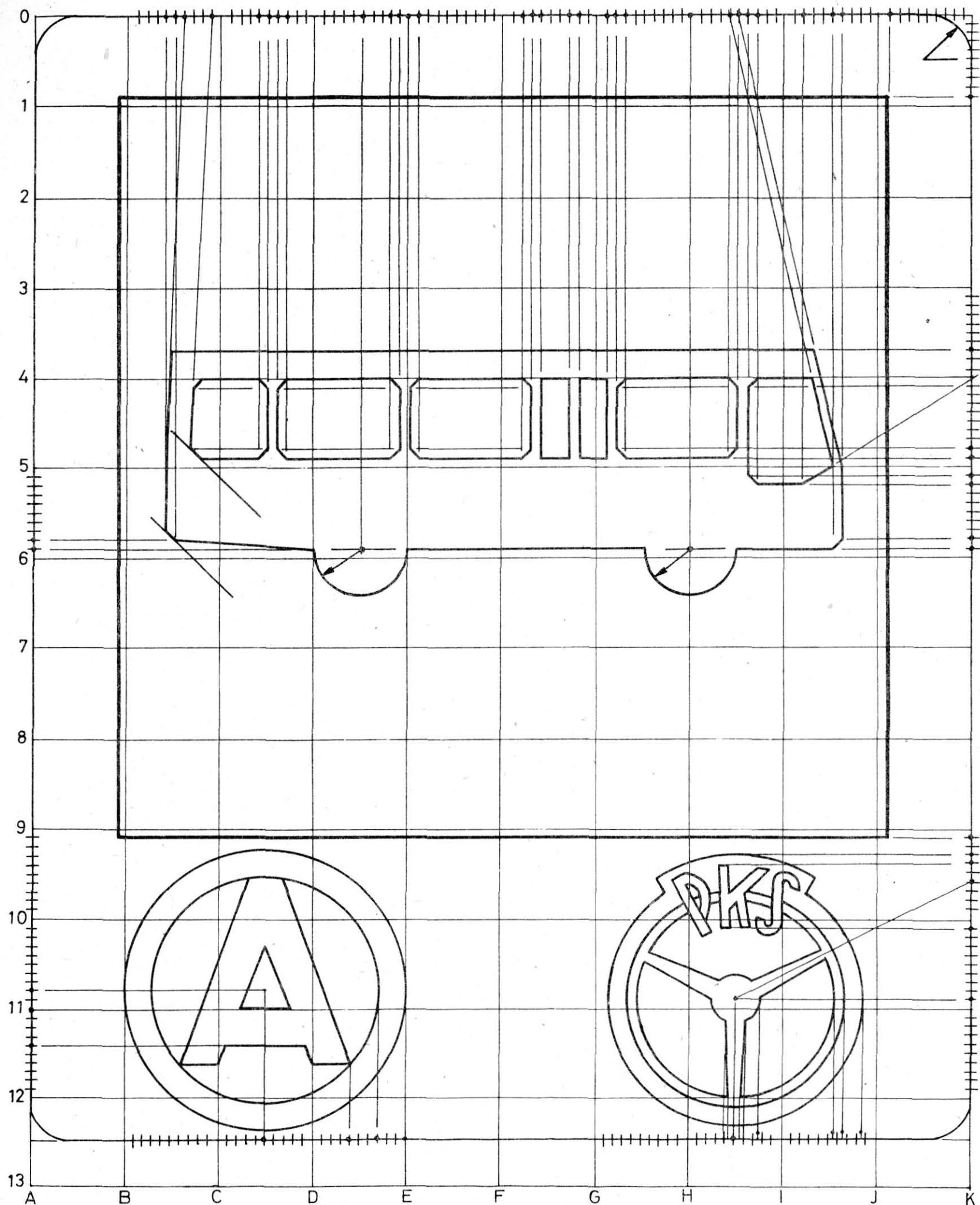
2.3. Nazwa przystanku. Każdemu przystankowi należy nadać nazwę określającą jego lokalizację (Centrum, Dworzec Główny, Plac Grunwaldzki itp.). Nazwa powinna być krótka, celna i mieć trwały charakter. Zaleca się jej malowanie na oddzielnej tabliczce literami koloru czarnego na białym tle i umieszczanie nad lub pod znakiem.

2.4. Symbol linii — cyfrowy lub literowy, powinien być namalowany na osobnej tabliczce prostokątnej:

- dla linii zwykłych dziennych miejskich i podmiejskich kolorem czarnym na białym tle,
- dla linii przyspieszonych i pośpiesznych dziennych miejskich i podmiejskich kolorem czerwonym na białym tle,
- dla linii nocnych kolorem czarnym na białym tle,
- dla linii uzupełniających (rekreacyjnych, okazjonalnych) kolorem zielonym na białym tle.

Zaleca się stosowanie tabliczek o wymiarach 180×150 mm.

W przypadku gdy dany przystanek dla niektórych linii jest przystankiem na żądanie, na tabliczkach symboli tych linii należy umieścić napis „NA ŻĄDANIE” w kolorze zielonym.

BN-89/9396-01-4

Rys. 4

3. WYPOSAŻENIE PRZYSTANKU

3.1. Wyposażenie przystanku powinno zawierać:

- konstrukcję wsporczą dla elementów oznakowania wymienionych w rozdz. 2,
- urządzenia ułatwiające pasażerom oczekiwanie na pojazd,
- urządzenia ułatwiające wsiadanie i wysiadanie,
- urządzenia zapewniające bezpieczeństwo pasażerom,
- informacje o liniach, których pojazdy zatrzymują się na przystanku,
- koszt na zużyte bilety.

3.2. Konstrukcja wsporcza dla elementów oznakowania przystanku. Wszystkie elementy oznakowania przystanku powinny być umieszczone na jednej konstrukcji wsporczej prostopadle do kierunku jazdy (osi jezdni). Konstrukcję wsporczą mogą stanowić specjalnie wykonane słupki przystankowe, budowle usytuowane w strefie przystanku takie jak: słup trakcyjny, słup oświetleniowy, wiata, ściana obiektu przydrożnego itp.

Wysokość konstrukcji wsporczej powinna umożliwiać takie umieszczenie elementów oznakowania, aby dolna krawędź najniższej usytuowanego elementu znajdowała się na wysokości 2,2 m od poziomu chodnika lub wysepki przystankowej. Postanowienie o wysokości 2,2 m nie obowiązuje w przypadku, gdy oznakowanie przystanku jest umieszczone na specjalnej konstrukcji bramkowej.

3.3. Urządzenia ułatwiające pasażerom oczekiwanie na pojazd. Do urządzeń ułatwiających pasażerom oczekiwanie na pojazd zalicza się:

- ławki,
- wiaty.

Zaleca się, aby każdy przystanek wyposażony był w ławkę, a w miarę możliwości i w wiatę.

3.4. Urządzenia ułatwiające wsiadanie lub wysiadanie. Wszystkie przystanki powinny mieć nawierzchnię równą i utwardzoną. Zaleca się, wszędzie gdzie jest to

możliwe, organizowanie przystanków tak, aby ich powierzchnia była powyżej jezdni lub torowiska, na wysepkach przystankowych.

3.5. Urządzenia zapewniające bezpieczeństwo pasażerom. W miarę możliwości, szczególnie na przystankach usytuowanych na wysepkach przystankowych, zaleca się stosowanie ogrodzenia oddzielającego pasażerów od jezdni (torowiska), po której poruszają się pojazdy bez zatrzymywania się na danym przystanku.

3.6. Informacja o liniach, których pojazdy zatrzymują się na przystanku. Pasażer znajdujący się na przystanku powinien mieć możliwość uzyskania wszystkich istotnych informacji na temat linii komunikacyjnych, których pojazdy odjeżdżają z tego przystanku, a mianowicie:

- symbol linii i jej charakter (zwykła, przyśpieszona, pośpieszna),
- przebieg linii i nazwy przystanków krańcowych; zaleca się podawanie nazw przystanków przelotowych, na których zatrzymują się pojazdy danej linii,
- rodzaj przystanku: stały czy na żądanie,
- czas kursowania pojazdów danej linii; jeżeli odstępy między pojazdami przekraczają 15 min należy podać rozkład minutowy odjazdów i przystanku, a jeżeli odstępy między pojazdami wynoszą mniej niż 15 min, wówczas należy podać czas pierwszego i ostatniego odjazdu z przystanku i częstotliwość kursowania pojazdów.

Zaleca się podawanie na przystankach informacji o cenach biletów jednorazowych.

Informacja powinna być wykonana w sposób trwały i zapewniający czytelność przy dobrym oświetleniu.

4. POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE

Wszystkie istniejące przystanki powinny być przebudowane tak, aby spełnione były postanowienia rozdz. 2 i 3 w czasie nie dłuższym niż 3 lata od daty obowiązywania normy.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Gospodarki Przemysłowej i Komunalnej, Warszawa.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-67/9396-01

- a) dostosowano wygląd informacyjnego znaku drogowego przystanku do obowiązujących przepisów,
- b) rozszerzono oznakowanie przystanku o jego nazwę i wykaz linii zatrzymujących się pojazdów,
- c) rozszerzono postanowienia normy o wyposażenie przystanku.

3. Dokumenty związane

Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 sierpnia 1983 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. nr 50, poz. 224)

Zarządzenie Ministrów Komunikacji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska i Spraw Wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1974 r. w sprawie znaków i sygnałów na drogach (Mon. Pol. nr 42, poz. 264).

4. Normy zagraniczne

CSRS ON 73 6425 Zastavky mestske hromadne dopravy

5. Autor projektu normy — mgr inż. Andrzej Bojanowski — Miejskie Zakłady Komunikacyjne, Warszawa.